

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਫਾਲਸ਼ਾਹ ਜੇ.

ਭਗਵਾਨ ਸਾਹਾ I, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਐਪ ਹੰਟ,

ਬਨਾਮ

ਜੈਨਰੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ— ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

1950 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 431

ਪੰਜਾਬ ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1938)—ਸੈਕਸ਼ਨ 12— ਸਮਾਂ ਦੁਆਰਾ 1955 ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ— ਪੰਜਾਬ ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ — ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ October, 13th ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਿਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਆਫ ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ 1938 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਿਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਆਫ ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਾਏ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ (1), ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼, ਮੁਨੀ ਲਾਲ-ਚੁਨੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2), ਵੱਖਰਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਗੁੜਗਾਓਂ, ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ, 1950, ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਭਨੋਟ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਗੁੜਗਾਓਂ। ਮਿਤੀ 29 ਨਵੰਬਰ, 1949, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ।

ਪੀਸੀ ਪੰਡਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ
HR SODHI, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਫਲਸ਼ੋ, ਜੂਨੀਅਰ ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਦਾ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ

(1) 1951 S.C.R. 145

(2) 57 P.L.R. 107

400 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 10 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। 1883. ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਿਹਾ। 1946 ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 4 ਮਾਰਚ, 1946 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਮੌਰਟਗੇਜ ਸੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਿਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਆਫ ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 23 ਦਸੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਡੀਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 469-0. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ।

ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸਿਰਫ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। .

** ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ

ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

*Bhagwan
Sahai*

*v.
Jainarain and
others*

ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Falshaw, J.

ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਸ-ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ-ਨਿਆਇਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ 1938 ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 'ਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਇਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਤੱਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਰਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਰਾਏ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ^{ਯੂ}: ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਕੇ. ਸ਼ਾਅ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਵਿਚ
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਹਾਈ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਅਤੇ (i) ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੁਨੀ ਲਾਲ-
ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਚੁੰਨੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਇਮਾਰਤਾਂ
(ਲੀਜ਼, ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ) ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ
ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ
ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼
ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ
ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਏ ਦਾ
ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ
ਕਰਨਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ
ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ (ਕਪੂਰ ਜੇ. ਡਿਸ ਭੇਜੇ
ਜਾਣ) ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ
ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 70 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 11 (2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ
ਦਿੱਤੀ ਹੈ 1951 ਦਾ, ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ
ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 1951 ਦਾ ਐਕਟ 70, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ
ਹੈ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ
ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ
ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ
ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਹੀਂ
ਸੀ।

(1) 1951 S.C.R. 145

(2) 57 P.L.R. 107

ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

*Bhagwan
Sahai*

*Jainarain and
others*

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਲਸ਼, ਵਿਧਾਨ -
ਸਭਾ ਦੇ ਜੇ . ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ 70 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ
ਪੰਜਾਬ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ 1938, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ
ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੋਰਟ ਗੇਜ 'ਤੇ
ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ
ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਣ ਦੇ
ਨਾਤੇ ਹੁਣ ਉਪ-ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਾਂ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ
ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਖਤਮ
ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ
ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ
ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ
ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ